

at vide, at han har maattet gaa tilsengs. Det er de gamle Stensmerter. Professor Hagen er bleven kaldt. Han er vist deroppe nu. Bendix er jo desværre bortrejst. — Hvorfor vil De forresten tale med Enslev? Er der noget nyt?»

Zaun saae sig tilbage og ventede med at svare, indtil Automobilten var kørt.

»Jeg kommer lige fra Tyrstrup.«

»Naa?» — Frøkenen betragtede hans Ansigt med Spænding og greb ham uvilkaarligt i Armen. »Hvad sagde han?»

»Det bliver Provst Broberg. Han indrømmede det ikke lige ud, men der er ingen Tvivl . . . Det er med andre Ord en aaben Krigserklæring.«

Frøken Evaldsen trak langsomt Haanden til sig og knyttede den.

»At de Skurke vover det! . . . At de ikke skammer sig!»

»Tror De, der er nogen Udsigt til, at jeg kan faa Enslev i Tale imorgen Formiddag?» spurgte Zaun efter en Pavse. »For nu maa der jo handles! Og allerførst maa vi vel holde Mandtal over vore Folk.«

»Kom Klokken 12. Dersom det er muligt, skal jeg sørge for, at De kommer ind til ham. — Er der ellers noget?»

»Jeg tror ikke. Ja, det vil sige . . . De har vel set, at Mazuranic er død.«